

HẢI ĐÀM
Chịu lỗi cùng Cô

Lão nhân luận du khắp lục tỉnh đã
xem con cháu lão coi ở rành nghề cũng
chăng; đồng phú hộ cũng chẳng nó
buôn may bán đắt. Ấy là hậu-phần lão
nguyên thủy chủ cơ bản nghiệp. Lão thủ
tuyệt độc của Công-Lưu mà thôi. Vì
cái sơ hành báo C. L. nó hiệp với cái
phương nghệ của lão. Mười rồi tiếp
đặng C. L. số 169 ngày 20-8-25 thấy
đưa cháu lão là con dâm-phụ Hải-Kèo,
đang bài "Thương ôi là phương hóa
nước nhà" nó dâm bịp-ngon bực-ực
cùng cô Nguyệt Anh và cô báo Đ. P.
tội đem danh họ mà bán cho người

này muốn phần, xét lấy đây là ra
thân vô dụng làm cho nhữc nhà đồng
giống, mánh mủn cô Nguyệt-Anh khổ sở.
Cô Nguyệt-Anh là người nết nết, người biết
quả hơn thay mà nghĩ đến cái Hai-
Kéo nó dâm lộng này, nói sao cho
là người đang lo đến công việc, việc
đang chỉ nên cho bạn quan công, chúng
bạn râu mày chillo đây. Tự-Dự, chớ
kia, có bị dưng có chẳng?

Trước khi lao ra chữ lạy với cô
Nguyệt-Anh lão cũng biết ngay cô
bực họ thừ, dẫu nó chẳng dưng
nhon khiến cho.

nhập làm họ cho danh giá, vì gặp
lời đầu tiên dưới bàn tay của
nữ, sự sáng không sao hiểu nổi
nón không thể hạ cái phẩm giá của
Lão Hy làm bạc phôi sanh ra một
giống người ngoài chỉ vì đồng
đem thân cho chúng vậy thôi, chẳng
hiền thán, lại chen ra mà chụp gần
hàng thờ giữ thì lại với loài vật
chúng nó, mà chúng nó lại
- Ông Ngưu nói: Ông Ngưu nói
chớ chấp nê con cháu lào nê mới
về há chữ « ty do » qua đến đời

thông khác một chỗ điển kỳ, bất kể đã hay là dở dở, gặp cái cũng thì nuốt-dưa. Lão nghĩ lại, trước kia lão vô-duyên mà thọ cái chức Tô-ưu của bọn kỳ rử, làm cho lão biết đường nào, song đã đáp lại rồi biết phải sao? Phải ra ngồi cho có vị, chứng không là thần, là thánh, xét ra thân lão không sánh một cơn thú rợn, nó lẫn lẫn thần trửn nước không bao giờ quên cội rễ, không đến nỗi nhục nổi giống. Có đầu như lão năm này tháng nọ, chỉ chừng miệng, cho bọn kỳ rử, chỉ chừng

đẹp, hình ảnh, pho tượng, mà đem dâng
nam-nhĩ, dâng thù lợi mà dâng thần.
Ồi! Là làm bại cho phong-hóa
nước nhà như thế, làm hổ với non sông
biết dường nào, tức vì phần trách
nhiệm không thể đổ đi! Nay là thời
Cộng-luận mở ra cuộc đấu-sắc-đẹp
của bạn đũa-bàn; mà làm chủ nghĩa
lao động là một tội. Lao nhĩ còn dịp nào mà
máng bằng; thời giờ lao giao cái chức
TĐ-sỹ, tự lại cho báo Công-luận,
thì đáng lẽ lại cho cái hại. Làm thì rảnh
ràng khỏi phải chằm nam bạn kỳ-nữ.

đang nằm được quyền cai trị mấy 4,
sống còn quang, đem cả hình phạt
vũ lãn báo, khỏi kêu rỏm cả dục sắc
tệp. Thế thì quyền lữn, còn gì hơn!
Thời lại chẳng tức chỉ chức Tể sự kỳ
vũ với báo C. L. Vết báo C. L. hãy
hợp ngay làm bản giao, bày lãn,
áo kiếm dìm mấy lạng kỳ vũ bất
đ có lệnh không bịnh lão giao
đặt lại trọn lãnh chủ quyền và
lãn xanh từ đây đổi xưng là Cộng
vân Báo là tờ báo Tể sự của chúng
ta.

tại tại Longxuyen/ lại cáo
 hình cho trẻ nhỏ xem
 Guignol, ô gô đường
 Blancs et Noir Pourps
 CHƯƠNG TRÌNH
 ngày 30 Août và 3 Septembre 1935
 Eclair Journal, N 2 (1926)
 Eclipses totales de soleil.
 Le Maître d'école Alsacien (56 partie)
 Chez les Cannibales (66 étape)
 Sur les glaciers
 ...

